

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۱۸ جولای ۲۰۱۱

چه کسانی مستحق جزاء اند؛ ستمکشان یا ستمگران؟

بعد از آنکه جامعه انسانی به دو بخش که یکی کار می کرد و کم می خورد و دیگری کار نمی کرد و پُر می خورد، تقسیم شد، قدرت و حاکمیت نیز در دست اقلیت پُر خور افتاد. این اقلیت به خاطری که این وضعیت را حفظ کند و روزی این اکثریت که بازوان توانا داشتند به پا نخیزند و زندگی مجلل آنان را نگیرند، قوانینی وضع کردند، اردو و پولیس مسلح ساختند، زندان و محکمه ایجاد کردند تا اگر کسی در مقابل شان بایستد با افراد مسلح اردو و پولیس دستگیر شان کنند، قاضی و محکمه بر طبق قانونی که خود حاکمان ساخته، آنها را محاکمه کنند و بعد یا اعدام نمایند و یا سالهای سال در زندان نگهدارند تا پیر و پوده شوند و از شور و حرکت بیفتند. برای این که اقلیت قدرتمند مصارف پولیس، اردو، قاضی، جاسوس و زندانبان را پرداخته بتواند، بر اکثریت زحمتکش مالیه وضع کرده که باید بخشی از عاید شان را به دولتی بپردازند که با این پول مصرف نهاد های سرکوب خود شان را سرپا نگهدارند، درحالی که ستمکشان برای وجود این نهاد ها ضرورتی نداشتند.

این اکثریت برای زنده ماندن، باید کار کنند که اگر روزی یا ماه و سالی بیکار ماندند، چیزی برای خوردن ندارند. چون آنان نه در زمین و نه در آب دریا شریک نیستند. تمام این ها در دست همان اقلیت ۴ یا ۵ درصد جامعه قرار دارند. پس برای زنده ماندن این اکثریت یک راه وجود دارد که شب و روز کار کنند. اما برای این ها به علت های گوناگونی همیشه کار پیدا نمی شود. همین حالا شما هر روزه بر چهارراهی حاجی یعقوب، پل سرخ، سرچوک و دهها جای دیگر در همین کابل می بینید که صد ها نفر صف کشیده و به دنبال کار می گردند. اما چون مثل تمام نعمت های جامعه کار هم در دست همان اقلیت محصور می باشد، پس علت کار و بیکاری این افراد نیز همان اقلیت است.

وقتی فردی روز ها به دنبال کار سرگردان شد، اما کاری پیدا نکرد، دو راه برایش باقی می ماند، یا اینکه تا زمانی انتظار بکشد که مرگ به سراغش بیاید (چون وقتی انسان چیزی نخورد، می میرد و چون برای به دست آوردن هر خوردنی باید پول پرداخته شود و این افراد تا کار نکند پولی پیدا کرده نمی توانند، پس باید برای فرا رسیدن مرگ آمادگی بگیرند) و یا اینکه باید به کار های «غیرقانونی» دست بزنند که خود و خانواده خود را از مرگ نجات

دهند. این کار های غیر قانونی، دزدی (به خاطری غیر قانونی است که اشیای ثروتمندان را باید بدزدند) ، تن فروشی، گدائی، خدمت به باند های مافیائی، فراری که باید به طور «غیرقانونی» از مرز ها بگذرند، راهگیری و آدمکشی، اختطاف فرزندان ثروتمندان و غیره می باشند.

تمام این کارها خلاف اخلاق اجتماع (در این کشور ها نوع اخلاق و شیوه به کاربرد اخلاق نیز با فکر همان اقلیت ثروتمند میزان می شود)، بوده و جزای این کار ها سنگین اند، اما هیچ وقت برای آنانی که همه چیز از جمله کار را دزدیده و در انحصار خود دارند، جزا داده نمی شود. در حالیکه برای جلوگیری از این کار های «نامشروع» و «غیر قانونی» ابتداء باید آنانی جزا ببینند که چرا کار را از انحصار خود بیرون نمی کنند و در اختیار همه قرار نمی دهند، نه اینکه مجبورانی را جزا بدهند که نباید شاهد مرگ فرزندان شان به علت بیکاری و گرسنگی باشند.

این چنین جوامعی را که یک عده همه چیز را در اختیار داشته و اکثریت هیچی نداشته باشند، منطقاً جامعه «غیر انسانی» می نامند. پس در جامعه غیر انسانی، مرتکب گناه اول بیکاران نه، که ثروتمندان اند و برای اینکه چنین اعمال «نامشروعی» صورت نگیرد باید ابتداء جامعه «انسانی» شود، یعنی ثروت های جامعه به تمام انسانهای آن تعلق بگیرد. وقتی ثروت ها به تمام مردم یک جامعه تعلق گرفت و کسی بیکار نماند، منطقاً این کار های غیر قانونی یا اتفاق نمی افتند و یا اگر اتفاق افتاد بسیار کم و نادر خواهد بود.

پس در جامعه مثل افغانستان که ۵۰ در صد مردم بیکار اند و ده نفر در کابل بانک ۹۰۰ میلیون دالر را دزدی می کنند، در قدم اول هیچ دزد، گدا و تن فروشی ملامت نیست و نباید جزا ببینند، چون جامعه انسانی نیست و ده نفر دزد ثروتمند حق مثلاً یک ملیون انسان را تنها از یک بانک می دزدند، به این خاطر باید در قدم اول این دزدان کبیر جزای اعدام ببینند که محیط را غیر انسانی ساخته اند، لذا نباید «اعمال» را جزا داد بلکه قبل از آن محیط را انسانی ساخت. اگر هزار بار در چنین جامعه غیر انسانی، در مورد بیکاران زندان و شکنجه به کار گرفته شود، چون اصل علت پا بر جاست، پس در اعمال «نامشروع» و «غیر قانونی» نه تنها کاهشی به وجود نمی آید که روز تا روز افزایش پیدا می کنند.